

Nieuwsbrief nr. 19

december 2012

Stichting voor Boete & Verzoening

met betrekking tot
Israël, Ismaël en anderen

Secretariaat

Beata Hartendorf-Schaap
Prinsessenkade 22, 2012 MB Haarlem
tel. 023-5317439
e-mail: bhartendorf@filternet.nl

Financiën

Harriët Tamminga-Hebels
Otterveld 16, 8017 MK Zwolle
tel. 038-4660133
e-mail: info@boete-verzoening.nl

www.boete-verzoening.nl

Bankrekeningen

ING: (NL59 INGB 0000) 912 504
Rabo: (NL64 RABO 0) 3659 31 888
St. Boete en Verzoening
Otterveld 16, 8017 MK Zwolle

Voorwoord

“Laat ons oog alleen gericht zijn op Jezus ... en die gekruisigd” Hebr. 12:2

Anno Domini 2012/13:

twee gebeurtenissen vallen op

- “Wij kiezen voor eenheid” in Jezus Christus op 6 oktober jl. op het Malieveld
- We herdenken en vieren op 1 juli 2013 dat het 150 jaar geleden is dat de slavernij in het jaar 1863 officieel werd afgeschaft.

In steeds meer officiële kringen wordt de noodzaak gezien om zonden uit het verleden te erkennen en te belijden. Waarna er niet alleen vergeving gevraagd wordt, maar ook gegeven.

Begon zo tussen de 200 en 150 jaar geleden de afbrokkeling van de blanke suprematie, dan kunnen we alleen maar constateren dat dat proces nu nog steeds gaande is. En niet alleen in een wit-zwart verhouding, maar ook tussen de verschillende culturen, volken of stammen. Er is een snel toenemende revolutie op gang gekomen, die zich richt tegen elke vorm van gezag. Dat geldt zowel op sociaal en maatschappelijk gebied, alsook op kerkelijk erf. Want ook dáár wordt het stilzwijgende gedogen doorbroken en werpt men het juk van zich af. Mensen willen hun eigen keuzes kunnen maken, oftewel, hun eigen god zijn. Zélf bepalen wat goed of slecht is.

Consequentie is dat de mens dan steeds verder individualiseert, radicaliseert en terroriseert en uiteindelijk zijn we weer terug bij het begin. Want waar wij anderen onze wil opleggen, leidt dat automatisch weer tot één of andere vorm van slavernij.

Maar gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen.

Het is door het kennen van God en zijn Woord en door het werk van zijn Geest in ons, dat we in staat zijn onszelf aan Hem en aan de mensen die Hij over ons heeft aangesteld, te kunnen onderwerpen. Vanzelf gaat dat niet. We verheugen ons dan ook, dat er tot in de hoogste landelijke bestuursorganen een groeiende bewustwording plaats vindt van de noodzaak om ons te verootmoedigen over de verdeeldheid van het lichaam, de kerk van Jezus Christus. (zoals 6 oktober jl. op het Malieveld)

En dat ook die andere zwarte bladzijde uit onze vaderlandse geschiedenis, de slavernij, de uitbuiting, de onderdrukking van het zwarte ras, in toenemende mate erkend en beleden wordt (1 juli 2013).

Het is dan ook met grote dankbaarheid, naar God en naar mensen, dat wij als ‘Boete & Verzoening’, op nationaal en internationaal vlak, bij deze dingen betrokken mogen zijn. Ook onze activiteiten die bedoelen een steeds diepere verzoening met Israël te bewerken, komen in deze nieuwsbrief weer voor het voetlicht.

Als bestuur van 'Boete & Verzoening' willen we jullie allen die zozeer met ons meeleven, hartelijk bedanken voor jullie betrokkenheid, op wat voor manier dan ook. En in deze steeds verder verruwendende samenleving wensen we jullie Gods zegen en leiding voor 2013 in sterke mate toe.

Zie op Hem!!

WOUT BOUWMAN, voorzitter

PAPOEA - NEDERLAND

Is er draagvlak voor verzoening in Papoea (Nieuw Guineea)?

Het was in de zomer van 2010 dat ds. *Marthen Su* uit Papoea naar Nederland kwam.

Zijn bezoek had drie doelen:

Hij wilde weten of er in Nederland wel voor Israël gebeden wordt.

Ds. Su heeft een heel bijzondere bediening van God gekregen. Hij trekt door Indonesië en daar buiten, om overal volwassenen en kinderen op te wekken om voor Israël te gaan bidden. Hij is ook de leider van de 'Sionkids'.

Hij wilde weten of er hier in Nederland christenen te vinden zijn, die bereid zouden zijn om voor verzoening naar Papoea te komen.

De onverwachte overdracht van Papoea door Nederland aan Indonesië, (onder grote druk van de VN en Amerika) op 1 mei 1963 is door vele Papoea's ervaren als verraad.

Vooraf omdat onze koningin hen had beloofd, dat ze zelfstandigheid zouden krijgen.

(* lees de verklaring van HM Koningin Juliana onderaan dit artikel)

Hij wilde hier vrienden ontmoeten die in Papoea als zendeling hebben gewerkt.

Het was dan ook via deze vrienden dat ik als voorzitter van 'Boete & Verzoening' het verzoek kreeg om een gesprek te hebben met ds. Su. Tijdens dat gesprek hebben wij samen naar God en naar elkaar uitgesproken die bereidheid te hebben, mits God dat bevestigt. Ds. Su noemde toen zowel 2012 als 2013 als bijzonder gedenkwaardige gelegenheden.

Omdat het dan namelijk 50 jaar geleden is dat op 15 augustus 1962 er een akkoord over een volksreferendum werd ondertekend, en op 1 mei 1963 dat Papoea officieel door de VN werd overgedragen en bij Indonesië werd ingelijfd.

Afgelopen zomer kwam ik in gesprek met een piloot van de MAF die in Papoea vliegt.

De Mission Aviation Fellowship (MAF) is de 'vliegdiens voor het Evangelie'. Piloten van de MAF stijgen dagelijks op om het hoognodige transport naar en tussen de dorpen uit te voeren. Artsen maken van de MAF-toestellen gebruik. Maar ook zendelingen, dominees, evangelisten, verpleegkundigen. De Papoea's vliegen vanuit het

binnenland naar de kust om naar een dokter te kunnen gaan. Jongeren maken gebruik van de MAF om uit het binnenland naar Jayapura of Merauke om te gaan om daar te studeren. En, heel belangrijk: als er ernstig zieken zijn, maken de piloten ambulancevluchten, om de patiënten naar een ziekenhuis te vervoeren.

Ik vertelde hem van de ontmoeting met ds. Su en de vraag die aan ons gesteld was. Meteen reageerde hij enthousiast, want als Nederlander had hij al vaak met Papoea's over de noodzaak van verzoening gesproken.

Tevens verklaarde hij zich gaarne bereid om als piloot, voor zover mogelijk, hieraan te willen meewerken.

Kan het in Gods plan passen dat we, in het jaar waarin wij de afschaffing van de slavernij herdenken, ook aandacht besteden aan het feit dat 50 jaar geleden een heel volk aan "slavernij" werd overgeleverd?

Zou het geen tijd zijn om komend jaar, naast herdenking van 150 jaar afschaffing van de slavernij, ook naar Papoea te gaan en om dáár vergeving te vragen aan de Papoea's, dat Nederland (zij het onder zeer zware druk van de VN!) toegaf om Papoea aan Indonesië over te dragen (onder voorwaarde van een volksraadpleging).

Nederland had nog altijd grootse plannen met zijn laatste steunpunt in de Oost, waar een immense rijkdom aan bodemschatten verborgen moet liggen en ook was in 1960 de belofte aan de Papoea's gedaan dat ze in 1961 een eigen Nieuw-Guinea-Raad mochten samenstellen. Dit tot grote woede van de Indonesische regering, die daartoe aangezet en materieel ondersteund werd door de Sovjet Unie. De Russisch/Indonesische vloot was met 12 onderzeeërs uitgevaren en had alle strategische plaatsen rond Nieuw Guinea al ingenomen en de aanval zou binnen twee uur plaatsvinden. Op Sulawesi stonden de Russische bommenwerpers gevechtsklaar voor vertrek.

President J.F. Kennedy was daarvan op de hoogte en zette Nederland onder grote druk. Hij schreef aan premier De Quay: 'Dit zal een oorlog worden die Nederland nooit zal kunnen winnen'. Was de regering in Den Haag op de hoogte van de Russische aanwezigheid?

Gennadi Melkov, toen Russisch onderzeebootofficier, tegenwoordig hoogleraar internationaal recht, zei: *'Nederland zwichtte op het laatste moment: twee uur later en het zou oorlog zijn geweest.'*

Gevolgen: de Papoea's voelde zich verraden door hun Nederlandse beschermers en Nederland voelde zich verraden door zijn Amerikaanse bondgenoot.

Bij dit gebeuren waren zowel Nederland als Papoea pionnen op het politieke schaakbord van de Koude Oorlog tussen de Sovjet Unie en de VS, maar met name Papoea heeft de wrange vruchten ervan moeten plukken en velen van hen hebben dat al met hun leven moeten bekopen.

Als u met ons van mening bent dat ook in deze zaak gerechtigheid moet geschieden door het erkennen en belijden van "onze" fouten jegens de deels nog levende generatie Papoea's, dan zouden wij u willen vragen om te bidden wat hierin uw bijdrage zou mogen zijn. Want het bezoeken van dit zeer uitgestrekte land zonder veel goed begaanbare wegen, vraagt om veel ondersteuning en een duidelijke bevestiging van Gods kant.

WOUT BOUWMAN

**) Toespraak van HM Koningin Juliana (uitgesproken via band-opname) bij de opening van de Nieuw Guinea Raad op 5 april 1961:*

..... veel geluk en voldoening toe bij al uw arbeid voor uw land en volk.

In Nederland is er vreugde omdat u heden uw werk begint. *Het is de eerste stap op de weg die leidt naar de uitoefening van het recht tot zelfbeschikking door uw volk.* Moge die weg kort blijken te zijn. Weest uzelf. Blijft uzelf in de vorm die u zelf zult kiezen, zoals uw eigen aard u zal ingeven.

Nederland voelt zich, zoals gij weet, in vriendschap en naar eer en geweten gebonden, u in staat te stellen en de waarborgen te geven vrij over uw eigen lot te kunnen beslissen. Dit immers is ons enige doel.

Want aan ieder mens en aan ieder volk komt het recht toe op vrijheid en onafhankelijkheid. En allen moeten zij dit recht mogen uitoefenen zo zij dat willen.

De taak van uw raad is het thans die beslissing nabij te brengen. Nederland wenst uw volk zo spoedig mogelijk een waardige en gelijkwaardige plaats te zien innemen in de gemeenschap der moderne wereld en op het forum der Verenigde Naties.

Ook volgt Nederland met sympathie de soortgelijke ontwikkeling als bij u die plaats heeft in de oostelijke helft van uw groot eiland.

Mijn allerbeste wensen vergezellen u bij uw verantwoordelijke arbeid en uw grootse taak nu en voor de toekomst.

Het is intussen al een kleine twintig jaar geleden dat we in het bestuur van Boete & Verzoening begonnen na te denken over ons Nederlandse slavernijverleden. En het was in 1996 dat de eerste reis gemaakt werd naar Curaçao, om daar aan de Antillianen om vergeving te vragen voor wat onze voorouders hún voorouders hadden aangedaan.

We zijn voor dat doel nog diverse keren teruggeweest en ook zijn Aruba en Bonaire verschillende keren bezocht. Van daaruit breidde het werkterrein zich uit naar Suriname, Afrika en Amerika.

In vorige nieuwsbrieven en jaarverslagen hebben we daar steeds over geschreven en uitdrukking gegeven aan onze dankbaarheid, dat de Here Jezus ons het ambt der verzoening heeft toevertrouwd.

Toch hebben we in de vele gesprekken daarover en in de reacties daarop vaak gemerkt dat het hele onderwerp “slavernij” aan de kant van de verdrukten veel meer leeft dan aan de kant van de verdrukkers. Het is niet toevallig dat onze geschiedenisboeken, in het hele onderwijs, daar over zwijgen.

We leven hier in Nederland ook niet in een “verhaal-cultuur”, dit in tegenstelling tot de Afrikaanse cultuur, waar de geschiedenis van generatie op generatie wordt doorverteld. Tijdens onze reizen kwamen we dat dan ook vrijwel overal tegen.

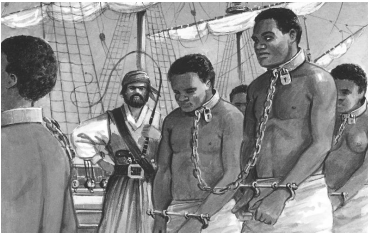
Maar de donkere geschiedenis komt in het licht.

Bij het naderen van de volgende “mijlpaal” op **1 juli 2013** zal in allerlei kringen, kerken en organisaties, worden herdacht c.q. gevierd, dat 150 jaar geleden de slavernij officieel werd afgeschaft. Dan komt er ook veel publicatie- en media-aandacht rond dit onderwerp. Op verschillende fronten wordt daar dan ook al druk aan gewerkt.

Als bestuur van Boete & Verzoening verheugen we ons daar over en zullen we ons best doen om, daar waar het mogelijk is, onze ondersteuning en inbreng te geven.

Intussen zijn er al diverse contacten gelegd en vergaderingen geweest.

Zo mochten we vanuit de Verzoenings-Coalitie-Nederland, waar B&V deel van uitmaakt, meewerken aan een “Het was fout” document, dat door het ZZg (Zeister Zendingsgenootschap) in opdracht van de Raad van Kerken is opgesteld.

Ook mochten we meewerken aan een stadsbrede leidersbijeenkomst in Rotterdam, rond het onderwerp “Slavernij”. En is er een vergadering geweest met mensen uit allerlei verschillende christelijke invloedsferen, over “hoe maken we het zo breed mogelijk bekend”, waar we als B&V ook bij betrokken waren.

Mogen we jullie vragen te bidden dat dit hele gebeuren na 150 jaar echt in het licht komt?

WOUT BOUWMAN

WERKZAAMHEDEN OP DE JOODSE BEGRAAFPLAATSEN IN 2012

De mooiste vakantie van mijn leven, *schreef Heleen Hageman*, was het meedoen met het schoonmaken van de Joodse begraafplaats te **Wassenaar**. Mijn praktische bijdrage was het werk aan het lange, hoogopgeschoten onkruid. Maar ook het luisteren naar de lezingen en getuigenissen van Joodse mensen hoorde er bij. Indrukwekkend hun ingehouden emoties en pijn te ervaren: de Joodse gemeenschap is te klein geworden om hun eerste religieuze plicht na te komen: het onderhoud van de graven. En welke familie heeft geen herinnering aan vermoorde familieleden door het Nazi-regime? Genade, dat wij liefde voor Joodse mensen en Israël hebben gekregen. Genade dat juist wij christenen -wij die deel uitmaken van een Kerk en haar geschiedenis die niet bepaald fraai te noemen is ten opzichte van de Joden- dat juist wij nu op deze Joodse begraafplaats mogen werken. Genade die de Here G'd, geprezen zij Hij, bewerkt heeft in de harten van de Joodse gemeenschap om deze stap tot toenadering toe te laten. Er is een prachtig boekje van en over deze stichting verschenen: ‘Een Spijker aan de Brug’. Zo bemoedigend, zo eerlijk. Zo liefdevol geschreven. Persoonlijk heb ik deze dagen ervaren als Vergeving & Herkansing. Ook ik had anti-semitisme in mijn hart. Totdat ik de Here Jezus leerde kennen. Genade zo oneindig groot....

Jack van der Tang, voorzitter van het Platform van Israëlorganisaties, nam het initiatief voor deze werkweek in Wassenaar n.a.v. een gesprek dat hij had met rabbijn Katzman van Den Haag, die als antwoord gaf op de vraag van Jack: “Wat voor cadeau kunnen we u geven?” *”Ik zou zo graag willen, dat u de joodse begraafplaats in Wassenaar op gaat knappen”*. Meer dan honderd mensen deden aan deze werkweek mee.

Tevens had er onderhoud plaats op de begraafplaats in **Groningen**, en is er in **Appingedam** gewerkt, maar daarover vindt u elders in deze brief een bijdrage. Naast dit alles is er ook buiten deze werkweken gewerkt op joodse begraafplaatsen. Zo hebben Piet, Camille, en Jaco in februari een enorme treurwilg geveld op de begraafplaats aan het Toepad in **Rotterdam**.

De boom die tussen de graven in stond, stond helemaal scheef. Hij was al halfdood, en door de kans van om te vallen een groot gevaar voor de onderliggende zerken.

Nadat de klus was geklaard, schreef Piet Luijten.: *“Heerlijk, dat de Joodse mensen ons weten te vinden en hulp durven te vragen”!*

De landelijke zomerwerkweek was op de joodse begraafplaats in **Diemen**. In totaal hebben daar zo'n 115 mensen meegewerkt. Zo is er een grintpad vernieuwd van wel 310 meter lang; langs de sloot zijn de bomen gesnoeid; er is een flink aantal stenen gelijmd en/of rechtop gezet en van veel grafzerken zijn de letters weer zwart geverfd. In het artikel hierna kunt u lezen hoe de Joodse Gemeente van Amsterdam (waar Diemen onder valt) dit werk aan hun begraafplaats heeft ervaren.

KEES SYBRANDI

Uit de Nieuwsbrief van de Joodse Gemeente Amsterdam d.d.24 juli 2012:

VRIJWILLIGERS VAN DE STICHTING BOETE EN VERZOENING BEDANKT

Afgelopen maandag 16 juli was het zover!

Na veel voorbereidende werkzaamheden verricht door o.a. Nel Ooijen, Tijmen van de Dool en Piet Luijten, streek de Stichting Boete & Verzoening neer op de begraafplaats te Diemen om daar van maandag t/m vrijdag te helpen in de vele werkzaamheden. In de loop van de ochtend kwamen de mensen spreekwoordelijk binnendruppelen. In het metaheerhuis te Diemen werden de mensen toegesproken door Dominee Sybrandi en daarna nam Piet Luijten het woord en legde de toehoorders uit hoe hij de week voor ogen had. Heel veel werk moest er verricht gaan worden en Luijten verdeelde de werkzaamheden aan de aanwezigen, zodat in de korte tijd die er restte veel werk verricht kon gaan worden.

Gedurende de week ben ik getuige geweest met hoeveel liefde en toewijding gewerkt is. Bijvoorbeeld het nummeren van de paaltjes zodat de rijen zichtbaar zijn, de metershoge platanen zijn gesnoeid door Jaco, die van beroep boomklimmer is. Door vele vrijwilligers zijn de takken versnipperd in de versnipperraar (zie foto). De zerken die in onderhoud zijn, ingeschilderd, gebroken zerken zijn gelijmd, 4 kub grint is uitgereden op de toegangspaden en tot slot is het metaheerhuis plus kohaniemruimte opgeknapt, zowel van binnen als van buiten.

Zoals ik het u nu vertel, zult u wellicht denken ...ach dat valt nog wel mee, maar ik kan u echt verzekeren dat er met man en macht gewerkt is - ook tijdens de vele hoosbuien door - om wederom een geweldig resultaat te behalen.

U kunt zich misschien nog vorig jaar herinneren toen er een hekwerk rondom Muiderberg is geplaatst door de Stichting om de konijnenoverlast tegen te gaan. Tot voordat de Stichting kwam helpen was dit hek slechts een utopie, maar door de vele vrijwilligers is dit gerealiseerd. Er zijn nog wel wat konijnen op de oude velden maar van een plaag is gelukkig geen sprake meer! Beste vrijwilligers van de Stichting Boete & Verzoening: woorden schieten tekort voor al het werk dat verricht is, doch via deze weg nogmaals hartelijk dank!

ZOMERACTIVITEITEN WERKGROEP JOODSE BEGRAAFPLAATSEN IN GRONINGEN EN APPINGEDAM

Ook deze zomer hebben we weer in goed overleg met het bestuur van de Joodse gemeente in Groningen werkzaamheden verricht op de beide grote Joodse begraafplaatsen in de stad Groningen. Al ruim 15 jaar doen we dit elke zomer met een grote groep vrijwilligers, zowel uit de stad als uit de provincie. Voor velen is dit een terugkerende activiteit in de zomer, maar we mogen ook altijd weer nieuwe mensen begroeten.

Op de maandagochtend was het verzamelen rondom het grote herinneringsmonument op de begraafplaats Selwerderhof en spreken we samen het Kaddish (gebed voor de doden) uit (tekst zie pag. 12) . Daarna ging iedereen aan de slag en het was weer mooi om te zien met hoeveel inzet er wordt gewerkt.

Omdat we elk jaar op deze begraafplaatsen werken, merkten we dit jaar opeens dat we -met zoveel vrijwilligers- na vier dagen al klaar waren met het werk. We kunnen het onderhoud nu goed bijhouden en zo nodig zelfs reparatiewerkzaamheden verrichten.

Op de donderdagavond was er traditiegetrouw het bezoek aan de synagoge waar we werden getraakteerd zowel op een actuele lezing, alsook op heerlijke versnaperingen; voor veel werkers is dit het hoogtepunt in de week.

Omdat we na vier dagen het werk in de stad hadden geklaard gaf dit ons nu de ruimte om ook eens een uitstapje te maken naar een kleine begraafplaats in de provincie.

Zo hebben we dit jaar een start gemaakt met de Joodse begraafplaats in Appingedam. In 2002 is daar gewerkt door een kleine groep vrijwilligers maar we zagen nu dat er weer het één en ander moest gebeuren. Door het versturen van persberichten naar de kerken in en rond Appingedam hadden we op donderdagmorgen een prachtige groep vrijwilligers om mee te starten. Velen van hen waren totaal onbekend met dit werk. Maar doordat een aantal van hen onlangs tijdens een lezing van Bart Repko hadden gehoord van de verschrikkelijke geschiedenis tussen Joden en christenen, waren ze geschokt en vroegen zich vertwijfeld af: “Wat kunnen we doen”?

Toen ze tijdens een kerkdienst op de beamer het bericht lazen van het werk op de Joodse begraafplaats, reageerden ze daarop verheugd met: Daaraan willen we meehelpen! En zo kwamen sommigen zelfs met hun hele gezin en is er met veel enthousiasme gewerkt.

Aan het einde van deze donderdag kregen we onverwacht bezoek van een Joodse mevrouw uit Amsterdam. Op familiebezoek had ze het plan opgevat eens de Joodse begraafplaats in Appingedam op te zoeken. Ze was zeer verbaasd óns daar aan te treffen en ze vond het zó bijzonder dat ze de begraafplaats op kon om een familiegraf te bezoeken, dat ze haar geplande trein heeft laten voorbijgaan en ons wel diverse keren heeft bedankt.

Op vrijdagochtend stond de groep opnieuw klaar. Helaas heeft het die hele dag zo verschrikkelijk geregend dat we na een uur hebben moeten besluiten om de werkzaamheden te stoppen. De regenval was zo extreem dat het zelfs 's avonds op het Journaal werd vermeld. Dat was erg jammer, maar volgend jaar gaan we verder!

AAFKE STOPPELS

VERSPREIDING HEBREEUWSE EN RUSSISCHE VERTALING

We zijn heel dankbaar dat er een oplossing is gevonden voor de opslagplaats in Israël voor de voorraad Ivriet en Russisch van ‘Een Spijker aan de Brug’, die tot voor kort bij Johan en Sofie de Wolf waren opgeslagen.

Deze vrienden van ons en werkgroepleden zijn begin december weer naar Nederland gekomen, en daarom was het hoogst noodzakelijk dat de boekjes een andere plaats vonden.

We zijn intens dankbaar, dat deze zware last van hun schouders is genomen.

Naar Israël?

Judith Setz van de Christelijke Ambassade Jeruzalem, bracht ons in 2011, tijdens ons bezoek aan Israël, naar Haifa om daar in hun tehuis voor Holocaustslachtoffers de Hebreeuwse versie van ons boekje 'Een Spijker aan de Brug' te presenteren. De reactie van de Joodse mensen op onze presentatie was dermate warm, dat Judith ons uitnodigde voor een tournee langs de vele groepen Russisch sprekende Holocaustslachtoffers, als de Russische vertaling gereed gekomen zou zijn. Na enig aarzelen, hebben wij positief op deze uitnodiging gereageerd en konden haar onlangs vertellen dat de Russische vertaling klaar was om verspreid te worden.

De leiding van de organisatie van Russisch sprekende Joden vond het een mooi boekje. Het kan zijn, dat zij de verspreiding in eigen hand willen nemen. Maar het kan ook zijn, dat zij hun mensen willen laten kennismaken met de schrijver ervan. Dat zouden we het liefste willen, omdat onze motivatie van het werken aan de Joodse begraafplaatsen nog beter over zal komen als wij dat persoonlijk toelichten.

Kan Marina Krol mee naar Israël?

De uitnodiging die wij ontvingen om nog eens naar Israël te komen is, wat de uitvoering betreft, op dit moment (december 2012) nog een onzekere zaak. De uitnodiging ligt er nog, maar het is onduidelijk wanneer de organisatie van de Russische immigranten het tijdstip geschikt achten.

Marina Krol, de jonge Russisch-Joodse vriendin van ons werk (die deze Russische vertaling verzorgd heeft), is erg verlangend om ons persoonlijk in hun eigen taal bij al deze oorlogsslachtoffers te introduceren en aan te bevelen. Maar het is nog een zaak van gebed of er een oppas gevonden kan worden voor hun driejarig dochttertje.

Tevens achten wij het niet meer dan behoorlijk, ook de kosten van haar reis te betalen.

KEES SYBRANDI

GEBEDSDAGEN STICHTING BOETE EN VERZOENING

We willen u hierbij van harte uitnodigen tot het bijwonen van een tweetal gebedsdagen. We zijn ons als bestuur bewust dat veel van onze activiteiten niet een werk van mensenhanden is maar een werk van God.

Daardoor nemen we tijdens onze vergaderingen veel tijd voor gebed, lofprijzing en voorbede.

Naast de vergaderingen beleggen we jaarlijks ook een drietal **gebedsdagen**. De eerste was op 3 november en de volgende twee zijn gepland op:

19 januari 2013 in het Huis van Gebed, Transvaalstraat 6 te Dordrecht
en

27 april 2013 bij Tineke Arentze, Stelling 14-04 te Lelystad

Als u interesse hebt voor deze gebedsdagen en u zou daar per mail of per post de uitnodiging voor willen ontvangen, dan kunt u dat opgeven bij:
Aafke Stoppels, tel. 050-3127251, e-mail a.stoppels@filternet.nl

ANBI

In september jl. heeft de Belastingdienst een (routine-)onderzoek gedaan om te bekijken of de ANBI-status indertijd terecht verleend is.

De belastingambtenaar heeft aan de hand van een vastgesteld draaiboek van alles onderzocht (financiële boekhouding, besteding van de giften etc. etc.) en, onder voorbehoud van het vóór 31 oktober insturen van een beleidsplan, de ANBI-status accoord bevonden.

Dit beleidsplan is inmiddels door het bestuur opgesteld en ingestuurd.

We zijn heel verheugd dat onze stichting de ANBI-status terecht voert. Uw giften zijn én blijven dus aftrekbaar!

GIFTEN

Mocht u een gift willen overmaken, dan kunt u de bijgevoegde acceptgiro gebruiken (daar ook uw eigen naam en adres op invullen s.v.p.!).

Voor een gift aan het **boekenfonds** (t.b.v. vertalingen van 'Een spijker aan de brug') s.v.p. uw gift laten eindigen op 75 cent, bijv. € 25,75.

Giften voor een **verzoeningsreis Papoea** s.v.p. eindigen op 30 cent.

Giften om het bezoek van vertaalster **Marina Krol** aan de Russische Holocaust-slachtoffers in Israël te bekostigen, s.v.p. eindigen op 99 cent.

Ronde bedragen worden als algemene gift geboekt.

Alvast hartelijk dank!

HARRIËT TAMMINGA